

Care e rezultatul practic al democrației? Biruri din an în an mai zdrobitoare, proprietatea rurală încărcată de datorii de 70% din valoarea ei, provenite dintr-o camătă exorbitantă la împrumuturi, favorizarea câtorva trusturi industriale, ca zahărul, hârtia, petrolul, cărbunele, cu prețuri de două, de trei și de patru ori mai mari decât cele din străinătate și o paralizie generală a energiilor creatoare ale acestei țări (Nichifor Crainic Puncte cardinale în haos)

Haosul este un alt mod de a face un anumit gen de politică zonală și de ce nu mondială. Destabilizarea toacă pe toate planurile structurile politico- economice ale statelor aflate în zona democrației așa cum o percepem noi. Acum avem demonstrații, greve, pătrunderea prin forță în instituțiile care reprezintă simboluri; sunt parcă supuse unei baghete invizibile în State (deocamdată), Georgia, Franța, Serbia, Italia, Basarabia și chiar Parlamentul României. În Europa, și nu numai, are loc un fel de dictatură a haosului. Nu este o noutate, de-a lungul istoriei, trebuie să ne amintim de Noaptea cuțitelor lungi sau Operațiunea Colibri (30.06-02.07.1934) când au fost executați 85 de oameni din motive politice, majoritatea fiind membri ai Batalioanelor de asalt care era o organizație paramilitară nazistă. Și astfel pe mai departe, prin mecanisme abil ticluite Hitler a ajuns la putere. Tectonica terestră, recente cutremure devastatoare din Turcia și cele din zona Olteniei de la noi acționează acum, se pare, și pe domeniul plăcilor instabile ale politicii mondiale.

Mai toți marii actori care conduc destinele Planetei își încordează mușchii retoricii, deocamdată doar pe acest palier, promițând că vor trece la fapte, de natură armată chiar nucleară, spre a-și asigura supremația. În istorie au fost o mulțime de imperii dispărute; lista lor este lungă dar voi extrage doar câteva: Imperiul Britanic (22,63% din suprafața Planetei), Imperiul Mongol (16,11%), Imperiul Rus (15,31%), Imperiul Spaniol (13,43%) și la rând cu procente ceva mai modeste Qing (9,87%), Francez (10,10%), Califatul Omeiad (8,92%), Califatul Abbasid (7,45%), Dinastia Yuan (9,40%) și lista continuă cu alte zeci de asemenea dominații zise mondiale pe parcursul ultimilor două mii de ani. Mare lucru nu s-a prea ales de ele, dar au dat omenirii pe de o parte acea înclăștare că vor fi dominatori pe hălci întregi ale Planetei iar pe slujbașii ori amărății de locuitori dinlăuntru

acelor construcții politico-economice că vor trăi mai bine.

După Primul Război Mondial au dispărut patru imperii: German, Otoman, Austro-Ungar și Țarist. Acum apar în jocul mondial de putere alte forțe: SUA, Europa NATO, China, Federația Rusă (șifonată serios după invadarea Ucrainei), și fără a-și manifesta (deocamdată) vreo veleitate pe acest domeniu: Iranul, Israelul, India (desigur) iar pe mai departe și altele. La șaptezeci de ani de la moartea criminalului personaj Iosif Vissarionovici Stalin (Ioseb Besarionis Dze Jugashvili), Stalin, adică omul de oțel se spune că în georgiană (Djuğașvili) însemna fiu de evreu, ei bine acesta a trimis la moarte, spre treizeci de milioane de ruși, sub toate formele existente de exterminare - pe front, în tabere de muncă forțată, prin execuții în masă etc.

Au dispărut din cele aproape șase sute de popoare ale actualei Federații Ruse, peste 75%. Și a pus la punct prin teroare o conduită a conducătorilor ruși indiferent de regim, până în zilele noastre, o multitudine de mecanisme de înrobire, astfel că acest minunat popor rus are și în prezent un fel de

frică pătrunsă până în străfundurile genomului său uman, de cei care s-au erijat de a-i stăpâni. Masa tăcută (în cea mai mare parte) nu mai are niciun fel de apetență spre a sluji așa-zisele interese ale Rusiei, pentru că aceasta a fost acum golită de conținut prin ajungerea la putere a miliardarilor ruși care îl susțin la greu pe actualul președinte Vladimir Putin. F

ederatja Rusă acum este un fel de struțo-cămilă care nu prea mai are o cârmă concretă și ca un fel de retorică eufemistică nici măcar o cârmă. Din epoca sovietică au rămas așa numitele conflicte înghețate existente pe mai multe zone ale Planetei. Astfel, Transnistria ar fi cam pe primul loc sau poate mai degrabă Taiwanul. Este greu de decelat. China de exemplu acumulează o anumită masă critică spre a cuceri Taiwanul pe toate planurile (diplomatic, militar etc.). De ce Taiwanul? Pentru că această insulă este o formidabilă structură super industrializată a Planetei care furnizează elementele cheie (că așa au vrut americanii) pentru tehnologiile de vârf care, unele dintre ele, le lipsesc sau sunt insuficiente (tehnologia semiconductorilor).

Când mă gândesc că la IPRS Băneasa, distrusă sub Nasti, era în perioada ante '90, cheia de boltă a industriei de semiconductori din estul Europei. Acel Vătășescu cu prietenul lui Kalihman au pus bazele distrugerii acelei industrii, înstrăinând-o către un pușcăriaș actual. Jalnică, dar adevărată constatare. Pe zi ce trece are loc un nou proces degenerativ, îngenuncherea. Și ca un corolar al haosului vine la rând îngenuncherea sau starea în genunchi. Dacă aceasta se realizează în fața lui Dumnezeu cel Atotputernic, reprezintă o pocăință, acea stare odihnitoare, în care fiul risipitor, pământean evident, privește spre Tatăl Ceresc. Atunci sufletul lui se simte în siguranță, iar trupul îi este învăluit într-o aură de liniște și pace sufletească. Se spune că de fapt mai mare este omul în genunchi, decât atunci când stă în picioare. Aceasta ar fi o aserțiune de sorginte biblică, cea care în prezent pe acest cal dalb al mondializării nu prea mai are un suport material factic, cel puțin în zona truditonilor de rând, care ei creează valori, nu atât la noi ci mai degrabă pe alte meridiane planetare.

*Independența
prin Cultură*

Circulă pe internet o serie de informații, că în religia creștină, credincioșii își îndreaptă privirea spre cer, evreii spre Zidul Plângerii iar musulmanii în genunchi cu capul plecat spre pământ. Oricum pentru fiecare dintre aceste religii, acționează un simțământ unic, ruga către Divinitate, simbol al împăcării cu cel Atotputernic care ne veghează și ne apără. Îmi amintesc cum în zonele umbroase ale dinamicii infracționale înainte de invazia Ucrainei, erau bine plătiți la noi, ucrainenii (racketții) care soluționau cu succes felurite dispute, pe care incompetentele instanțe autohtone tergiversau finalizarea proceselor (ca și acum) prin execuții la comandă.

Și astfel nu mai migrau miliardarii penali în Italia, Grecia și mai spre toate punctele cardinale, cu valori cumulate de miliarde de dolari, devenind în țările de adopție onorabili investitori, protejați de

către autoritățile de acolo spre a nu-și ispăși pedepsele privative de libertate aici la noi. Păi ce Uniune Europeană mai e acum? O structură complet nefuncțională pe toate planurile. Iată că o țară, cu ceva locuri înaintea noastră la capitolul corupție, primește la sânul ei, pe bandă rulantă, o grămadă de condamnați penal de la noi, îi cocoloșește, îi apără, trec în derizoriu hotărârile instanțelor de la noi, care instanțe cu greu se lasă să-i condamne. În fine, după ce ani de zile se judecă, sunt în final condamnați; și ce să vezi, cu ceva timp înainte de sentința finală (că parcă ei nu o cunoșteau) fug în Italia. Acolo, cu sutele de milioane de la noi, de fapt la bloc, cu miliarde de euroi, acel stat îi primește cu brațele deschise (ca și în Grecia) să își verse icrele. Este un fel de dulce vita a fugarilor care ar trebui să înfunde pușcăriile aici, dar, pasă-mi-te pe plaiurile noastre nu au condițiile necesare de a fi pușcăriiași de top. Voi enumera câțiva (nu este în obiceiul acestei publicații dar fiind fugari, departe de izvorul extracției lor primare, îmi permit să-i nominalizez în trecut).

Cum ar fi că Ionel Arsene, fost președinte al Consiliului Județean Neamț, a fugit în Italia, își deschide acolo o afacere (iată Laguna albastră) și dus a fost. Și pe mai departe zeci de indivizi care au păgubit sau au sustras valori uriașe din această amărată țărișoară, s-au pripășit în Italia; acea mamă care îi apropie pe infractori. Pe acolo mai bântuie, Daniel Dragomir (fost ofițer SIE), în alte state ar fi fost lichidat demult, și mulți, zeci, poate sute de indivizi, răspândiți pe aiurea plaiuri, care au devalizat țărișoara noastră. Ce face justiția noastră dragă, intransigentă cu vreo furăciune de găină, ei bine, pe marii prădători, fie intră într-o comuniune cu ei, fie îi absolvă de nenumăratele nelegiuiri. Dacă încearcă cineva, o ziaristă precum doamna Gebăilă de prin Craiova să dezvăluie o serie întregă de matrapazlăcuri în care sunt implicați, polițiști, anchetatori, oameni politici etc., este chemată la vorbitor. De unde are sursele de informare, că prin Oltenia, ce mai calea vaea, este jaf organizat sistemic. A se vedea și fetele cele dispărute (omorâte sau trimise la produs) despre care nu se mai știe nimic. O pictură din secolul al XVI-lea arată jupuirea de viu a unui judecător corupt la ordinul lui Sisamnes în anul 500 î.Hr. Dovedit ca fiind corupt, luând mită pentru pronunțare de judecată nedreaptă.

A fost pus să desemneze pe succesorul lui. În lăcomia lui l-a nominalizat pe fiul său - Otanes. Sisamnes a ordonat ca pielea tatălui său să tapițeze scaunul noului judecător. De fiecare dată când pronunța o sentință Otanes, în deliberările sale își amintea că stătea pe scaunul cu pielea jupuitului său tată. Este desigur o pildă, care acum nu poate fi realizată practic dar poate pe scaunul fiecărui judecător ar trebui lipit un abțibild cu inscripția Otanes și poate așa haosul din justiție ar putea fi măcar atenuat. Ba o asemenea inscripție, dacă mulți dintre aleșii noștri ar avea cultura necesară, ar putea fi lipită pe jilțurile lor parlamentare, ministeriale, de președinți ai Consiliilor Județene, primari

de toate categoriile, consilieri etc.

Defunctul Schumann se întoarce în groapă; ce a năzuit el să facă și ce păcăleală a ajuns această bruxelleză adunare, fără cap și fără coadă. Se poate spune că CE și UE creează de fapt un fel de structură politico-administrativă, bazată pe interese meschine care în prezent acționează în sensul coagulării unor haosuri locale ori regionale, precum au loc în prezent în Europa (Franța acum în special). Ca produsul finit să fie la concret și nu pe palierul dizertațiilor, în Franța și nu numai, pe un subiect care la noi a trecut fără niciun fel de opoziție, este vorba de creșterea vârstei de pensionare,

acolo, în hexagon, a sfârșit cu o mișcare de mari proporții. De fapt actualul președinte a previzionat un declin (ca și la noi) între posibilitatea viitoare de susținere a pensiilor pe baza reducerii contributivității pe acest segment social.

Acum, e un haos total, generat de cine? Normal, francezii nu prea mai au forță de muncă activă care să producă ceva încasări, cei veniți de pe alte meridiane, fie la venitul minim, fie la negru nu prea produc mare lucru la bugetul asigurărilor și atunci, fără o conduită economică normală, cei din stradă produc haos că dă bine la televizor. Există un haos ascuns și bine regizat, este cel al marilor puteri care nu concep ca actuala configurație mondială dominată de SUA să continue sub această formulă. Vor o altă Ordine Mondială.

Cap de afiș, că acum este într-o situație oarecum delicată, este Federația Rusă. Dar ministrul de externe al lor, Lavrov, vrea să coaguleze sub o țesătură conflictuală prin intermediul BRICS-ului, deocamdată doar prin activități diplomatice. Și ca să vezi năpasta și președintele nostru, vizitează țări din America Latină, ca și Lavrov, dar citind din discursul lui, se vede de la o poștă că și de această dată ca și celebra cu ani în urmă vizită din Bulgaria când a vorbit singur, și acum, vizita Sud Americană nu pare a fi fost pusă la punct așa cum se cuvine. Iar noi ca țară, prin reprezentantul nostru de frunte, am intrat într-o zonă neprielnică, a unui haos din care nu mai putem să ne extragem. Unde sunt ceremoniile grandioase, chiar exagerate, când Ceaușescu vizita zeci de țări, inclusiv Anglia și a fost primit cu onoruri la cel mai înalt nivel? Acum, vizitele fiind puțin pregătite, fără voia lui, președintele nostru se regăsește în situații delicate, chiar ridicole.

Haosul nu ar fi perfect, pe plan intern, dacă nu 23 s-ar raporta la o sumedenie de acțiuni/inacțiuni ale actualului guvern, venit pe cai mari iar acum la rotativă, să se afle într-o jenantă degradingoladă. Lipsesc la buget vreo 20 de miliarde de lei; nu ar fi o noutate, au lipsit în cei treizeci și ceva de ani mai tot timpul banii din buget, fiind acoperit deficitul cu împrumuturi împovărătoare ori cu emisii de titluri ori alte variante. Acum s-a încercat o reducere a cheltuielilor, în principal pe cele administrative (mașini, deplasări, cheltuieli de birotică etc.).

Toate la un loc reprezintă un fleac, nici măcar 5% din acel deficit. S-a mers mai departe, înghețarea salariilor, anularea bonusurilor (unele din ele depășind de câteva ori salariile), blocarea (de fapt reblocarea) angajărilor. Au sărit în sus sindicatele cu promisiuni de greve majore. Acest guvern ca și precedentele au greșit și vor greși și următoarele în vecii vecilor, deoarece, de la bun început ar fi trebuit înjumătățit personalul administrativ, cum se spunea odată TESA; nu profesorii, medicii, asistentele, brancardierii, femeile de serviciu și alte asemenea, ci a celor care efectiv taie frunze la câini. Cei din urmă care colcăie prin toate ministerele, UAT-urile și altele asemenea, nedezlipiți de ani de zile de birourile lor stau la baza haosului din economia românească. Au digitalizat aproape tot, acum chiar și amenzile de circulație, că unii dintre milițieni, pardon polițiști nu prea știu să scrie, dar ca număr au crescut peste tot. Am fost să rezolv o problemă la un sediu ANAF, era gol, că orice ai, trebuie să o ridici pe portal. Dar, acolo, erau în spatele ghișeelelor aceleași personaje și fizic și ca număr care înainte vreme adică înainte de informatizare, rezolvau fizic, prompt și imediat orice problemă.

Domnule general, prim-ministru, vă rugăm să coborâți printre soldați, adică printre noi, abandonați măcar mental coloneii care nu prea vă ajută ci mai degrabă vă încurcă. Peste tot, în orice colț al patriei noastre dragi ne pândeste un fel de haos, evident generat în principal după '89. Deocamdată nu mă voi referi la concesionarea de valori uriașe pe 49/99 de ani, în care nu s-a produs mai nimic, au căzut într-o adâncă stare de degradare îndeosebi zonele miniere care acuma zac în uitare. Să vedem care ar fi haosul produs, pe un mic segment al moștenirii comuniste, BTT și patrimoniul UTC-ului. Aproape pe tot întreg acest domeniu, valorând în prezent miliarde de euro (euroi a se înțelege) s-a cam ales praful. Marii profitori actuali, au pus ștampila mai întâi că reprezintă relicve comuniste, dar s-au înfruptat la greu din ele. Bună parte din actuala generație de tineri, le-ar fi putut folosi

aproape gratuit, dar nu, au fost acaparate de niște profitori precum un Felix, așa cum apare într-o emisiune TV.

Bazele de turism pentru tineret au fost devalizate, iar actualii tineri ar trebui să iasă masiv pe străzi, nu pentru felurite nimicuri, ci pentru valori concrete, distruse de indivizi care acum sunt printre noi. Fără un fel de acțiune firească, de altfel tinerii ar trebui să picheteze sediile celor care i-au văduvit de acele bunuri. Chiar și părinții și bunicii lor care au contribuit la edificarea acelor baze turistice și culturale, ar trebui să-i însoțească pe copii și să lase la o parte încrâncenările pe exmatriculări de pildă, pentru acei copii derbedei care înjunghie ori pălmuiesc profesorii.

Dar nu, haosul produs cu ocazia loviturii din '89, trebuia continuat spre a șterge din temelii bunurile create în perioada comunistă, rămase cu bună știință de izbeliște. Peste tot unde vine presa și cere explicații pentru felurite matrapazlâcuri, portari, bodyguardzi, secretare și alte personaje de jos, îndreaptă presa să se adreseze în scris, să facă cereri etc., adevărate obrăznicii omniprezente peste tot în aparatul statului român. În perioada ante '90, de bine de rău răspundeau, care nu, era trecut pe linie moartă, acum peste tot cei care încalcă legea se sustrag spre a nu da publicului un punct de vedere, pe care nu-l au că sunt în poziție de anchetați. Cei care nu furnizează informațiile necesare publicului, ar trebui automat să fie demiși alături de eventualele sancțiuni penale. Nu este vorba aici doar de uriașe devalizări ci și de iresponsabilități ale unor instituții umplute cu te miri cine, plătiți la greu, puși să distrugă ori să nihileze acele valori construite cu greu, care acum nici nu mai pot fi comensurate. Iată, o altă dimensiune a haosului de data aceasta aparținând statului român ca responsabil general.

Din haos, Doamne-am apărut/ Și m-aș întoarce-n haos/ Și din repaus m-am născut/ Mi-e sete de repaus, spunea Luceafărul culturii românești la un moment dat în acel memorabil Luceafărul, chintesența unei gândiri universale. Haosul eminescian era gândit de el ca fiind o rezultată cosmică spre un final predictibil pământean. Acum este de fapt cam pe dos, un haos construit meticolos, de către pământeni, concreți ca și extracție spre un neant care este în prezent impredictibil. Și când mă gândesc așa la ceas de seară, cum mai pe toate meridianele terestre este un fel de încordare generalizată, ba pusă pe arțag și de ce nu spre un fel de război că de fapt cam de multă vreme prin Europa nu prea am avut ceva care să tulbure liniștea locuitorilor meleagurilor în special vest europene. Da, vor neapărat să trăiască oare înspre anii '40? Noi nu mai vrem nici acele timpuri și nici cele importate din Uniunea Sovietică, dorim să ne trăim viața noastră, limitată biologic, că doar am dat tot ce ni s-a cerut, iar acum avem doar războaie. Vrem să trăim în pace, războiul nu ne place!

Florian Laurențiu Stoika